

# HØJESTERETS DOM

## afsagt onsdag den 29. oktober 2025

Sag 9/2025

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Erbil G.E. Kaya, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Nykøbing Falster den 30. juni 2022 (1-3107/2022) og af Østre Landsrets 13. afdeling den 4. september 2024 (S-2259-22).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Lars Hjortnæs, Kurt Rasmussen, Ole Hasselgaard og Julie Arnth Jørgensen.

### Påstande

Dommen er anket af T med påstand om formildelse af straffen og frifindelse for udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

### Supplerende sagsfremstilling

Der er for Højesteret fremlagt en politirapport af 11. september 2025 om supplerende afhøring af T vedrørende hendes personlige forhold (§ 26-afhøring), hvoraf det fremgår bl.a.:

”Afhørte forklarede, at hun første gang kom til Danmark i 2009, hvorefter flyttede til og studerede i England. Da hun var færdig med at studere i England, kom hun tilbage Danmark, da hendes far boede der – det var i 2011 eller 2012. Hun fik arbejde i en skønhedsklinik, hvor hun gjorde rent – det gjorde hun i et år.

Herefter åbnede hun sin egen skønhedsklinik, hvor hun var selvstændig. Frem til 2019 havde hun sin egen klinik. I 2019 ramte covid-19, hvorfor hun måtte lukke sin klinik.

Efterfølgende har hun arbejdet på en restaurant. I 2022 døde hendes far, og som følge deraf fik afhørte en depression.

...

Adspurgt, om hendes danskkundskaber, forklarede afhørte, at hun havde bestået eksamen på modul 3 på sprogskolen.

...

Adspurgt, om afhørte tidligere havde haft et problem med alkohol, forklarede afhørte, at hun ikke havde taget nogen former for narkotiske stoffer – hun havde i stedet brugt alkohol. I den forbindelse havde hun søgt hjælp hos psykologer mm., hvilket havde hjulpet hende ud af hendes alkoholmisbrug. Hun havde gennemgået en alkoholbehandling og havde intet forhold til alkohol længere.

...

Adspurgt, om hvordan afhørte havde det pt., forklarede afhørte, at hun havde det meget godt. Hun havde ingen problemer med alkohol, hun holder sig langt væk fra det. Hun har heller ingen problemer med depression, grundet de behandlinger hun fik på klinikken i Letland. Ved den sidste samtale med en psykolog i Letland, forklarede afhørte, at psykologen vurderede, at der ikke længere var behov for medicin til afhørte. Klinikken i Letland havde hjulpet hende, således at hun ikke længere havde brug for nogen behandling.

...

I august sidste år blev hun gift med A, som hun havde været gode venner med længe og boet sammen med i 6 år. ...

Afhørte og hendes mand, A, havde ingen fælles børn. ...

Afhørtes mand var tyrkisk. Han havde boet i Danmark i mere end 30 år. Han var tidligere gift med en dansk kvinde, og havde derfor dansk statsborgerskab.

Afhørte forklarede, at hun boede hos hendes mor i Letland. Afhørtes mor støttede afhørte økonomisk. Afhørte havde ikke boet i Letland siden hun var 16 gammel. Hun havde ingen muligheder for at tjene penge i Letland.

Adspurgt, om afhørtes Lettiske sprogkundskaber forklarede afhørte, at hun talte og skrev lettisk til perfektion.

Adspurgt, om afhørte havde andre familiemedlemmer i Letland, forklarede afhørte, at hendes bedstemor også boede i Letland – hun boede sammen med afhørtes mor. Resten af afhørtes familie boede enten i Tyskland eller i Danmark. Afhørte havde også en kusine, som boede i England.

Adspurgt, om konsekvenserne ved en udvisning til Letland forklarede afhørte, at så ville hun modtage dommen. Hun ville lade sig skille fra sin mand. Hun ville finde et andet sted at bo, for hun ville ikke bo i Letland – det var ikke et godt sted.

Adspurgt, hvorfor hun ville lade sig skille fra sin mand, forklarede afhørte, at hun havde snakket med manden om, at hvis hun blev udvist, så ville det være bedst at blive skilt,

da deres forhold ikke ville fungere, hvis de boede i hver deres land. Desuden havde hendes mand to børn, som han ikke kunne rejse fra.”

### **Anbringender**

T har anført navnlig, at straffen – henset til at hun er ustraffet, at forholdet blev begået i 2022, og at voldens følger var begrænsede – bør formildes til fængsel i 3-4 måneder, der eventuelt gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Udvisning vil være i strid med EU-opholdsdirektivets artikel 27 og 28 samt Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Hun har nu opholdt sig i Danmark i ca. ti år og har etableret både socialt netværk og erhvervmæssig virksomhed i landet. Hun nyder derfor særlig beskyttelse mod udvisning, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a. Hendes tilknytning til Letland er begrænset. Hun er gift i Danmark, og udvisning vil indebære en reel og varig adskillelse fra hendes ægtefælle.

Forbrydelsen var alvorlig, men var en enkeltstående hændelse begået under stærk beruselse, som resulterede i forholdsvis begrænsede skader. Hun har taget ansvar for sine handlinger, er i misbrugsbehandling og har gode personlige forhold.

Hun er ikke tidligere straffet. Der foreligger ikke oplysninger, som indikerer, at der er risiko for recidiv. Desuden er den lange fængselsstraf i sig selv egnet til at afskrække hende fra gentagelse.

Det kan ikke anses for bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige orden at udvise hende. En advarsel om udvisning vil være et tilstrækkeligt og proportionalt indgreb.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at straffen på 6 måneders fængsel er i overensstemmelse med retspraksis. Der er ikke grundlag for at fravige det klare udgangspunkt om, at straffen skal være ubetinget.

Udvisning af T er ikke i strid med EU-opholdsdirektivets artikel 27 og 28 eller Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Varigheden af T's lovlige ophold her i landet skal regnes fra maj 2015, hvor hun blev registreret som EU-statsborger med ret til ophold i Danmark, til tidspunktet for byrettens dom om udvisning i 2022. Hun har således haft lovligt ophold i ca. syv år og har dermed opnået ret til tidsubegrænset ophold, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 16, stk. 1. Udvisning skal derfor være begrundet i alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, jf. direktivets artikel 28, stk. 2. Hun er derimod ikke omfattet af den særlige beskyttelse, der følger af direktivets artikel 28, stk. 3, litra a.

T er dømt for umotiveret at have opsøgt forurettede på dennes bopæl med en kniv, som hun stak forurettede i brystet med. Den begåede alvorlige kriminalitet må betegnes som ikke-tilfældighedspræget, og hun må antages at være tilbøjelig til på ny at begå en sådan handling. Det forhold, at hun på gerningstidspunktet var påvirket af alkohol, ændrer ikke herved, idet hun ifølge de lægelige oplysninger også efter gerningstidspunktet – og senest i maj 2024 – har haft en høj promille.

T kom til Danmark som voksen. Hun har periodevis drevet selvstændig virksomhed og har derudover alene haft en meget sporadisk lønindkomst. I august 2024 blev hun gift i Danmark, men det kan ikke tillægges afgørende betydning, da ægteskabet først blev indgået efter byrettens dom om udvisning. Hun har ikke anden familie i Danmark. Hun er født og opvokset i Letland, hvor hendes mor og andre familiemedlemmer fortsat bor.

Henset til karakteren af den begåede kriminalitet og oplysningerne om T's personlige forhold, herunder hendes tilknytning til Danmark og Letland, vil udvisning med et indrejseforbud i 6 år ikke være i strid med EU-retten eller Menneskerettighedskonventionens artikel 8.

## **Højesterets begrundelse og resultat**

### *Sagens baggrund og problemstillinger*

T er fundet skyldig i vold af særligt rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, ved den 8. maj 2022 at have stukket F én gang på brystet med en kniv, hvorved hun fik et snitsår, samt overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1, ved bl.a. i forbindelse med den

begåede vold at have været i besiddelse af en kniv med en klinge på 12 cm. Straffen er fastsat til ubetinget fængsel i 6 måneder. T er udvist med indrejseforbud i 6 år.

For Højesteret angår sagen straffastsættelsen og udvisning.

### *Straffastsættelsen*

Højesteret finder, at der ikke er grundlag for at formilde straffen på ubetinget fængsel i 6 måneder. Der er herved lagt vægt på, at T opsøgte F på dennes bopæl og begik vold mod hende med anvendelse af kniv.

### *Udvisning*

Det følger af udlændingeloven, at T, der er lettisk statsborger, skal udvises, hvis det ikke er i strid med EU-reglerne og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, jf. udlændingelovens dagældende § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 23, nr. 3 (nu § 22), samt § 26 b, og § 26, stk. 2.

Spørgsmålet er derfor, om udvisning vil være i strid med artikel 27 eller artikel 28 i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (EU-opholdsdirektivet) eller med retten til respekt for privatliv og familieliv, jf. EU-Chartrets artikel 7 og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Efter de foreliggende oplysninger må det lægges til grund, at T tog lovligt ophold i Danmark i 2015. Højesteret finder, at T på tidspunktet for byrettens dom om udvisning i 2022 havde haft lovligt ophold her i landet i ca. syv år. Hun havde dermed opnået ret til tidsubegrænset ophold, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 16, stk. 1. Ved udvisning af en EU-statsborger, der som T har opnået ret til tidsubegrænset ophold, er det en betingelse, at udvisningen skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, jf. direktivets artikel 28, stk. 2.

T er idømt ubetinget fængsel i 6 måneder for at have stukket F én gang med en kniv med en klinge på 12 cm, hvorved hun fik et snitsår på venstre bryst. Volden blev begået, efter at T havde opsøgt F på hendes bopæl med kniven. Landsretten har lagt til grund, at der ikke var nogen forudgående kontakt mellem T og F.

Højesteret finder, at T's kriminalitet ikke var spontan eller tilfældighedspræget. Selv om hun ikke tidligere er straffet, må det efter karakteren af hendes alvorlige kriminelle adfærd antages, at hun vil være tilbøjelig til at udvise denne adfærd i fremtiden, jf. herved præmis 30 i EU-Domstolens dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I.).

Højesteret tiltræder på den anførte baggrund, at T's kriminelle adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led. Dette gælder, selv om hendes alvorlige kriminalitet blev begået under stærk beruselse, og hun ifølge sin egen forklaring ikke længere drikker alkohol.

T er født og opvokset i Letland. Hendes mor og bror bor i Letland. Hun taler lettisk, engelsk, russisk og i et vist omfang også dansk. Hun fik lovligt ophold i Danmark, da hun var ca. 25 år. Hun har i Danmark drevet selvstændig virksomhed og har haft sporadisk lønindkomst. I august 2024 ca. to år efter byrettens dom om udvisning blev hun gift med en mand, der bor i Danmark. Hun har herudover ingen familie i Danmark.

Henset til hendes begrænsede tilknytning til Danmark og stærke tilknytning til Letland finder Højesteret, at udvisning med et indrejseforbud i 6 år ikke er et uproportionalt indgreb i strid med EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1, eller med EU-Chartrets artikel 7 og Menneskerettighedskonventionens artikel 8.

På denne baggrund finder Højesteret, at udvisning af T må anses for begrundet i alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 2.

### *Konklusion*

Højesteret stadfæster landsrettens dom.

### **Thi kendes for ret:**

Landsrettens dom stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.